

ab Athanasio Schiada, prius in Equitatu primi causarum auditoris, nunc scholae Graecae Professoris, inspecti et examinati Horum unus continet Codices L. in quibus tempus, quo sunt exarati, inventum est in Codicibus notatum, alter completenlit CCCIV Codices quorum exscriptionis saeculum ex sententia dicti Schiadae est designatum. Accedit Appendicis loco tertius Catalogus XCIII, Codicum manuscriptorum Bibliothecae Typographicae Moscuensis Dedicati Augustissimo et Potentissimo Imperatori atque Autocratori totius Russiae Domino Domino Clementissimo. In Typographia Moscuensi, anno MDCCXXIII, mense Novembri eis 4° (1). Έκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξίγεται, ὅτι ὄχι ἐγρίφησαν περὶ τοῦ καταλόγου τούτου, ὑπὸ τοῦ βιογράφου τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν Κε. ἀλὼν ας Ἀρθίμου Μουζοράκη, δὲ, ἔρονται ἀληθείας. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 93 καὶ 95.

ΣΚΥΛΙΤΖΗΣ (Ἐμμαουήλ).

(*) Ὁ Κατάλογος αὗτος μετεπιβάνθη ἐν ἑνὶ ἀρχῇ εἰς τὴν Αεψίαν ὑπὸ τῆς ἐπιβλ. ἐπιγραφῆς: Arcana Bibliothecae Synodalis et Typographicae Moscuensis Sacra, tribus Catalogis MS. Graecorum superioris anno Moscuensis ret et a Athanasio Schiada, scholae Graecae ibidem professore, nunc autem denuo luci exposita accurate N Ioanne Erhardo Kappio. Lipsiae, 1726· εἰς δυν.

Χῖος. Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων κατὰ τὴν 12^η. ἐκατονταετηρίδα. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 63.

ΣΚΥΤΙΟΣ (Φραγκίσκος). Περὶ τοῦ λογοῦ κρηικοῦ τοῦτου ἴδε τὴν βιογραφίαν ἐν τῷ 1^ῳ μέρει τοῦ παρόντος καταλόγου. Ἴδε δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν 66.

ΣΚΟΥΤΟΣ (Νικόλαος). Ἐγενήθη ἐν Σαμῳνῃ, ὅπου ἐξεπαιδεθὼς τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν. Ἀποστρατωθέντων τῶν μεθ' αὐτῶν, μετέβη εἰς Βένων καὶ εἰς Μόναχον πρὸς αὐξήσιν τῶν γνώσεών του. Ἐκράγειρε τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἰπυλάντου, ὅτι εἰς ἐν τῇ τελευταίᾳ του διαταγῇ τῆς ἡμέρας πρὸς τὸ ἤδη διαλυθέντα στρατόν του, ἐλδοθεῖσι ἐν Ῥυμνίῳ τὴν 9 ἰουλίου 1821 ἀποκηρύττει τὸν Σκοῦτον ὡς φανδαρίον. Ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι κατετάχθη ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Γαλλικοῦ κόμματος. Εἰς τὴν αὐξίν τοῦ Κυβερνήτου ἐν Ντυπλίῳ, ὁ Σκοῦτος ἐταρουμεῖσθ' εἰς αὐτὸν ὡς Γρυμματεὺς πλη εξουσίος τοῦ στρατηγοῦ Θεοδώρου Γρίβα, κατέχοντος τὸ Πλαμίδι, ἀλλὰ ὁ Κυβερνήτης δὲν τὸν ἐδέχθη. Μετὰ ταῦτα ἐνώθη μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ Κυβερνήτου, καὶ εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀφίξιν τῆς Βυζαντινῆς Ἀντιβασιλείας ἐπαγγέλλετο τὸν Ἀκη-